

Corylus columna

Wysokość	20 m
Szerokość	10-12m
Korona	wide ovoid to wide conical, half-open crown
Kora i gałęzie	grey, flaking in small plates
Liście	wide obovate, dark green, 8 - 12 cm
Kwiaty	♂ catkins, yellow brown, ± 12 cm, ♀ inconspicuous, February/March
Owoce	edible nuts in capriciously grown husks, edible fruits
Kolce/cierń	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	few requirements, preferably calcareous sandy soil
Wilgotność podłoża	Dobrze znosi suche podłoże, Odporny na krótkie podtopienie
Wymagania stanowiskowe	Toleruje utwardzoną nawierzchnię
odporność na mróz	5b (-26,0 do -23,4 °C)
Odporność na wiatr	very good
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr
Drzewo wybierane przez faunę	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr, drzewa miododajne dla pszczół
Zastosowanie	aleje i szerokie ulice
Shape	drzewo wysokopienne, drzewo wielopniowem
Pochodzenie	south-east Europe, Asia-Minor

Okazałe drzewo o prostym, ciągłym pniu i szeroko jajowatej, a później często szeroko stożkowatej koronie. Na pniu w młodym wieku pojawia się szorstka, korkowata kora. Gałęzie również mają miękką korkową korę. Liść jest szeroki i odwrotnie jajowaty z podwójnie ząbkowanym brzegiem. Jest delikatnie owłosiony. Kwiatostan tworzą grube, do 12 cm długości, męskie kotki zwisające z wdziękiem i niepozorne, czerwone kwiaty żeńskie. Pojawiają się one na długo przed pączkowaniem liści. Jadalne orzechy są otoczone przez kapryśnie ukształtowane i inkrustowane gruczołami strąki owocowe o średnicy około 2 cm. C. columna ma głęboki system korzeniowy. Jest to bardzo silne i mało podatne na choroby drzewo, które dobrze znosi suszę. Dobrze znosi również brukowanie.